

lebo nebolo zistené, že by bol vydaný krajským úradom v Bratislave zákaz rozširovať závadné tlačivá podľa § 2. Predchodiaci zákaz, vydaný citovaným výnosom ministerstva vnútra podľa § 11 zák. čl. XIV:1914, nemôže byť považovaný za zákaz podľa § 2, odst. 1 a 2 zák. čís. 126/1933, platný v dobe spáchania činu, lebo § 11 zák. čl. XIV:1914 bol podľa § 19, odst. 1, čís. 2 zák. čís. 126/1933 zrušený a dotyčne opatrení, vydaných podľa tohoto zrušeného ustanovenia, neobsahuje zákon čís. 126/1933 obdobného ustanovenia, ako obsahuje § 19, odst. 4 zák. dotyčne opatrení vydaných podľa § 10, odst. 3 zák. čl. XIV:1914.

Čís. 5352.

Zákon o trestnom súdnictve nad mládežou (čís. 48/1931 Sb. z. a n.).

Sbieha-li sa s trestným činom, spáchaným pred dokonaným 18. rokom, trestný čin spáchaný po dokonanom 18. roku, spadajúci do oboru príslušnosti súdu vyššieho než okresného, nelze — pokiaľ ide o predpisy práva formálneho — užiť odchýliek stanovených v zákone o trestnom súdnictve nad mládežou, ale treba pokračovať výhradne podľa všeobecných predpisov o príslušnosti súdu a o jeho složení (§ 28, odst. 2 cit. zák.).

(Rozh. zo dňa 10. júla 1935, Zm IV 392/35.)

Na j v y š š í s ú d v trestnej veci proti M. F., obžalovanému zo zločinu krádeže, na základe verejného pojednávania, konaného následkom opravného prostriedku generálnej prokuratúry pre zachovanie právnej jednotnosti, vyslovil, že pravoplatným usnesením vrchného súdu v Košiciach zo dňa 27. októbra 1933 bol porušený zákon v ustanoveniach § 384, čís. 4 tr. por. a § 28, odst. 2 zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n. Podľa § 442, posl. odst. tr. por. zrušil najvyšší súd citované usnesenie vrchného súdu v Košiciach a tomuto súdu prikázal, aby o opravnom prostriedku verejného žalobcu, podanom proti rozsudku krajského súdu v Košiciach zo dňa 24. júla 1933, rozhodol.

D ô v o d y :

Rozsudkom krajského súdu v Košiciach (ako sborového súdu prvej stolice) zo dňa 24. júla 1933 bol obžalovaný M. F., narodený dňa 11. októbra 1914, uznaný vinným sedminásobným prečinom krádeže podľa § 333 tr. z., spáchaným v K., v U. a M. odcudzením rôznym osobám viacerých jazdných kol, a to dňa 30. mája 1933 odcudzením kola v cene 1.100 Kč, dňa 1. júna 1933 kola v cene 800 Kč, dňa 3. júna 1933 kola v cene 500 Kč, dňa 7. júna 1933 kola v cene 700 Kč, v septembri 1932 kola v cene 600 Kč, dňa 19. mája 1933 kola v cene 500 Kč a dňa 27. mája 1933 kola v cene 500 Kč. Proti rozsudku krajského súdu včas vzniesol odvolanie verejný žalobca z dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 b) tr. por., domáhajúc sa kvalifikácie činu za zločin podľa § 335 tr. z., resp. § 49, druhý odst., bod 3 tr. nov. Obžalovaný sa s rozsudkom tým uspokojil.

Odvolačný súd po pojednávaní, konanom dňa 27. októbra 1933, usnesením zrušil podľa §§ 422, 404, prvý odst. tr. por. z dôvodu zmätočnosti podľa § 384, čís. 1 tr. por. uvedený rozsudok krajského súdu v Košiciach aj s hlavným pojednávaním a nariadil, aby vo veci rozhodol podľa § 30, prvý odst. zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n. senát mládeže u krajského súdu v Košiciach. Otázkou kvalifikácie činu sa odvolací súd nezaoberal a o odvolaní verejného žalobcu vôbec nerozhodol. Toto rozhodnutie sa stalo, hľadiac na ustanovenie § 405, druhý odst. tr. por., ihneď pravoplatným a nebolo zrejme z toho dôvodu, že proti nemu niet opravného prostriedku, doručené stranám.

Z uvedenej doby narodenia obžalovaného a doby spáchania jednotlivých skutkov je zjavné, že krádeže kola v cene 600 Kč sa dopustil obžalovaný pred dokonaním svojím 18. rokom, všetkých ostatných krádeží po dokonaní 18. roku. Hľadiac na zásady vyslovené v § 25 zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n., je treba jednanie obžalovaného, prevedené pred dokonaním 18. rokom, posudzovať samostatne a jednanie prevedené po tomto roku taktiež samostatne. Skutky spáchané obžalovaným po dokonaní 18. roku tvoria zločin krádeže podľa §§ 333, 334 (v znení zákona čís. 31/1929 Sb. z. a n.) tr. zák., ak by nebolo uznané na kvalifikáciu podľa § 49, druhý odst., čís. 3 tr. nov., lebo v tomto prípade by bolo treba užiť sčítacej zásady podľa § 335 tr. zák. a hodnota jazdných kol obžalovaným po dokonaní 18. roku odcudzených činí podľa prvostupňového rozsudku 4.100 Kč. V prípade uznania viny podľa § 49, druhý odst., čís. 3 tr. nov., ako sa toho verejný žalobca taktiež domáha (obhájca bol na pojednávaní prítomný), by bola kvalifikácia skutkov obžalovaným spáchaných po 18. roku za zločin tým viac daná.

Podľa § 28, druhý odst. zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n. je pri trestnom pokračovaní pre trestné činy spáchané mladistvými osobami užiť odchyliet tohoto zákona, pokiaľ ide o predpisy formálneho práva a tedy aj o predpisy o príslušnosti súdu a jeho složení, len vtedy, ak sa s trestným činom, spáchaným obvineným pred dokonaním 18. rokom, nesbieha žiadny iný trestný čin spáchaný pozdejšie alebo ak sa s ním sbieha len prestupok, resp. prečin, spáchaný síce pozdejšie, ale náležajúci ku príslušnosti okresného súdu. Konkuruje-li však s trestným činom, spáchaným pred dokonaním 18. rokom, trestný čin spáchaný po dokonaní 18. roku a spadajúci do oboru príslušnosti súdu vyššieho než okresného, nelze — pokiaľ ide o predpisy práva formálneho — užiť odchyliet stanovených v zákone o trestnom súdnom procese nad mládežou, ale je treba pokračovať výhradne podľa všeobecných predpisov trestného poriadku a tedy aj podľa všeobecných predpisov o príslušnosti súdu a jeho složení.

Ako už bolo dovodené, sú skutky obžalovaného, spáchané po dokonaní 18. roku, zločinom; preto v dôsledku uvedenej zásady vôbec neprichádzajú pri trestnom pokračovaní proti M. F. v úvahu odchytky zákona o trestnom súdnom procese nad mládežou, pokiaľ sú formálneho rázu. Nebol preto príslušný rozhodovať v prvej stolici o tejto veci senát mládeže, ako mylne predpokladá odvolací súd, ale krajský súd ako sborový súd prvej stolice. Keď odvolací súd ponechal vo svojom usnesení ustanovenie § 28, druhý odst. zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n., zcela nepovšimnuté a zrušil prvostupňový rozsudok z toho dôvodu,

že príslušným je vraj senát mládeže, a odoprel rozhodnúť o odvolaní verejného žalobcu, ačkoľvek bol príslušný o ňom rozhodnúť, porušil zákon v ustanoveniach § 384, čís. 4 tr. por. a § 28, druhý odst. zákona zo dňa 11. marca 1931, čís. 48 Sb. z. a n. Bolo preto treba uznať opravný prostriedok pre zachovanie právnej jednotnosti, podaný generálnou prokuratúrou, základným a vysloviť porušenie predpisov hore citovaných. Zároveň — ponevác pokračovanie v tejto veci v prvej stolici nespadá do oboru pôsobnosti senátu mládeže — podľa § 442, posl. odst. tr. por. zrušil najvyšší súd citované usnesenie vrchného súdu v Košiciach a nariadil, aby vo veci bolo ďalej príslušnými súdmi pokračované.

Čís. 5353.

V tom, že se obžalovaný zúčastnil hlavného preličení, ač byl o něm zpraven teprve den před tím, nelze spatřovati mlčky dané svolení ke zkrácení přípravné lhůty, není-li v protokolu o hlavním preličení zaznamenáno, že obžalovaný byl předsedou o ustanovení první věty § 221 tr. ř. poučen a nepodává-li se ani jinak ze spisů, že znal toto ustanovení zákona a jeho účel.

(Rozh. ze dne 4. září 1935, Zm II 219/35.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalovaného do rozsudku krajského soudu trestního v Brně ze dne 30. ledna 1935, pokud jím stěžovatel byl uznán vinným zločinem podvodu podle §§ 197, 200 tr. z. a zločinem zpronevěry podle § 183 tr. z., napadený rozsudek zrušil jako zmatečný v celé části odsuzující a věc vrátil soudu první stolice, aby o ní v rozsahu zrušení znovu jednal a rozhodl.

Z d ů v o d ů:

Odůvodněna je stížnost, pokud vytýká rozsudku po stránce formální zmatečnost podle § 281, čís. 3 tr. ř. proto, že byl při hlavním preličení ze dne 30. ledna 1935 porušen předpis 1. věty § 221 tr. ř., týkající se třídní přípravné lhůty, jehož šetření výslovně zákon ukládá pod neplatností. Obsílka k hlavnímu preličení ze dne 30. ledna 1935 — hlavní líčení před tím na den 19. března 1934 ustanovené se podle spisů vůbec nekonalo, takže hlavní líčení ze dne 30. ledna 1935 nebylo pokračováním v hlavním líčení ze dne 19. března 1934, nýbrž bylo ve skutečnosti prvním a jediným hlavním líčením v této trestní věci (srov. rozh. čís. 412 Sb. n. s.) — měla býti obžalovanému podle spisů doručena poštou v B., nebyla mu však doručena, nýbrž byla poštou vrácena soudu první stolice s poznámkou, že se obžalovaný zdržuje v R. Na to bylo velitelství četnické stanice v T. přípisem soudu první stolice ze dne 25. ledna 1935 vyzváno, aby podalo obratem zprávu, zda obžalovaný bydlí dosud v B. nebo zda a kam přesídlil. Když pak došla dne 29. ledna 1935 zpráva četnictva, že obžalovaný bydlí v R., bylo velitelství četnické stanice